

6. Epistolar

Brief von August Hermann Francke an Friedrich Beck.

Francke, August Hermann

Halle (Saale), 29.01.1712

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-14092

praesentia frustra te monuisse. Ne quoso
 S. D. mihi succedat, quod liberius ani-
 mi mei sensum exponam. Libertas, quam
 mihi sumo; testis potius sit, mei erga
 S. D. integerrimi amoris, quem per gra-
 tiam divinam ita conservare studeo, ut
 si usque venerit, re ipsa cognoscas, nihil ei
 per absentiam esse detractum. Qua bene-
 precatus mihi es, refundat cum fecore
 in sinum tuum. Deo tunc maxime te vale-
 re ac prospere agere clementissime iubeat.

VI.

Vir admodum Reuerende atq;
 in Christo Frater per dilecte

Accessit hodie ad me Pontificius qui-
 dam, Sacerdos, quem vocant, secularis, qui
 iam antea sexennium apud nos exegit, ac su-
 periori anno Venetias digressus nunc ad nos
 rediit. Is admod. Reu. Dignitatis Tua no-
 titiam

43
 Dr. Frider. Becker
 Past. in Steinach
 prope Rotenburg
 ad Fulderum.

titiam mihi dedit. Tuis me verbis saluta-
vit, de propensissima Tua erga me volun-
tate certio rem me reddidit, adeoque ten-
tationes, quibus animus Tuus adficiatur, mi-
hi narrauit, addiditque, Te litteras quas
dam consolatorias a me exoptasse. Licet
igitur in dubium vocare hominis narratio-
nem potuissem, malui tamen officium con-
solationis fraterna Tibi praestare etiam
dubia illius fide, quam charitati deesse;
in primis cum non videam, quare Vir ille
animum induxerit, talia mihi persuadere,
si secus se res haberet. Et monuit me angor
ille animi Tui ex consideratione muneris
Ecclesiastici non satis digne administrati
subortus, verborum Augustini, Ep. 148.

Nil est in hac vita, et maxime hoc tempo-
re, facilius et latius, et hominibus accepta-
bilius, Episcopi aut Presbyteri, aut Dia-
coni officio, si perfuritorie atque adula-
torie

storie res agatur: sed nihil apud Deum mi-
 serius et tristius, et damnabilius. Item: ni-
 hil est in hac vita, et maxime hoc tempo-
 re, Difficilius, laboriosius, periculosius, Epi-
 scopi aut Presbyteri, aut Diaconi officio:
 sed apud Deum nihil beatius, si eo modo
 militetur, quo noster Imperator jubet. "
 Haec Augustinus, qui simul conqueritur,
 se nec a puritia, nec ab adolescentia sua
 didicisse, quis iste sit modus: et eo tempo-
 re, quo discere coeperit, vim sibi factam
 esse merito peccatorum suorum, ut securus
 locus gubernaculorum sibi traderetur,
 qui remum tenere non novisset. Quotus quis,
 qui hodie est in officio Ecclesiastico consti-
 tutus, qui non idem lubens cum Augustino
 fateatur, se nempe ineptum esse ad rem la-
 cram hoc tempore administrandam quos ta-
 tus Ecclesia tam corruptus est, ut via propri-
 am

am quis servare animam possit, et si alios ad
 bonam frugem perducere serio conetur, in-
 numeras et prima specie inseparabiles sibi
 obiectas difficultates deprehendat? Mi-
 nime itaque miror, considerationes eimodi
 mentem Tuam tam graviter adfecisse, ut i-
 psam corpus in genus aliquod morti con-
 jectum sit. Verum enim vero certissimū
 sum, fieri posse, ut animus ad veram et
 constantem tranquillitatem perveniat, et
 vel hac ratione facilius etiam corpore
 convalescas, si modo admiseris ea, que ver-
 bum evangelii tibi largissime suppeditat
 solatia. Non expostulandum quasi cum
 Deo est, sed potius culpa nostra inge-
 nue confitenda, et quocunque afflictis
 nobis conscientia in eimodi angore ob-
 jectet, ea concedenda sunt, nec de us dis-
 putandum diu, eorum rei sumus, nec ne?

Sed